

ΚΑΛΑΜΑΙ

Κάτοικοι περίπου 29.000

Τὸ ὄνομα Καλιάμαι διεσώθη ἐκ τοῦ μεσαίωνα, ὅπου ἐπαῖχεν ἐν τῇ σημερινῇ πόλει μικρά τις πολίχνη ὀνομαζομένη Καλαμίνα, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἐξηκριβωμένον, διότι κατὰ τὴν ἀρχαιότητα λέγεται ὅτι ἐν τῇ σημερινῇ θέσει τῆς πόλεως ἦτο ἐκτιομένη ἡ πόλις Φαριά ἢ Φερραία. Ἐχρησίμευσεν ὡς ἔδρα τῆς οἰκογενείας τῶν Βιλλεγαρδονίνων φρογίων δεσποτῶν καὶ σταυροφόρων τοῦ μεσαίωνα. Εἶχεν ὀχυρώτατον φρούριον τοῦ ὁποίου εἰρήσια σώζονται ἀκόμη μέχρι σήμερον μὲ πύργους, δεξαμενάς, πολεμίστρας, κλπ. Ἡ πόλις περιήλθεν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Γουλιέλμου Βιλλαρδονίνου εἰς τὴν Ἄνναν ἢ Ἀγνὴν ἡγεμονίδα τῆς Ἡπείρου, τῷ δὲ 1292 περιήλθεν εἰς τοὺς Σλαύους ἀγοραστήσια δὲ κατόπιν ὑπὸ τοῦ Νικ. Ἀτζαγῶλη περιήλθεν εἰς χεῖρας τοῦ Κωνσταντίνου Πολαιολόγου, κατόπιν εἰς τὸν Ἀλβανὸν Χαρισζᾶν Ζενεβίον καὶ μετεπειτα εἰς τοὺς Ἑνετοὺς μέχρι τῷ 1715 περιελθοῦσα εἰς χεῖρας τῶν Τούρκων μέχρι τῷ 1822 ὅποτε ἀπηλευθερώθη ὑπὸ τῶν ἐπαναστατησάντων Ἑλλήνων πρωτοστατήσασα εἰς τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα καὶ ταχθεῖσα παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Θ. Κολοκοτρώνη καὶ τῶν Μαυρομαχαλαίων.

Ἡ σημερινὴ πόλις διαφεῖται εἰς δύο μεγάλα μέρη, τὴν παλαιὰν πόλιν κειμένην εἰς ἀπόστασιν δύο χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς παραλίας καὶ τὴν νέαν ἐπὶ τῆς παραλίας εὐρισκομένην, κτισθεῖσαν κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους. Τὰ δύο τμήματα τῆς πόλεως συγκοινωνοῦν διὰ τροχιοδρόμου καὶ πολὺ καλῶς ρυμοτομημένα, ἰδίως τὸ τμήμα τῆς νέας πόλεως ἔχον τὰς ἐμπορικωτέρας ὁδοὺς ὡς τὴν ὁδὸν Ἀριστοτέλους καὶ τὴν τῆς Μεσσηνίας. Ἐχει ὠραίας πλατείας ὡς ἡ τῆς 23ης Μαρτίου (κεντρικῆ), Μαυρομαχαλῆ, Βενιζέλου, Ἀρσῶς, Ταξιαρχῶν, Μανιακίου καὶ Φραγκολίμνης. Ἡ πόλις ἔχει πολλὰς καὶ ὠραίας οἰκοδομίας, ὡς τὰ μύγαρα τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, Ἀθηνῶν καὶ Ἐμπορικῆς, τὸ μεγαλύτερον δὲ κίριον εἶναι ὁ Ἀλευρόμυλος «Ἐυαγγελίστρια» μὲ 8 ὀροφούς, ὅστις θεωρεῖται ὡς εἰς τῶν μεγαλύτερων τῆς Ἀνατολῆς.

Ἀξιοθέατα μέρη τῆς πόλεως εἶναι ὁ Βυζαντινὸς ναὸς τῶν Ἁγ. Ἀποστόλων, τὸ ἐνετικὸν Φρούριον κλπ.

Αἱ Καλιάμαι ἔχουν θαυμάσιον φυσικὸν λιμένα μὲ κίνησιν δευτερεύουσαν τῶν Παισῶν. Αἱ αὐτοῦ ἐξάγονται σῦκα, ἔλαιον μεταξωτά, σταφίς κλπ. Ἡ πόλις εἶναι ἀρκετὰ βιομηχανικῆ, ἔχουσα διάφορα ἐργοστάσια οἷον ἀλευρομύλους, κονσερβῶν, σταφιδосуσκευαστήρια, συκοσυσκευαστήρια, μεταξοϋφαντουργεῖα καὶ ἐργοστάσιον ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, δι' οὗ φωτίζεται ἀπλῆτως ἡ πόλις. Ἡ ὑδρευσις τῆς πόλεως γίνεται ἐπαρκέστατα δι' ὑγεινοῦ ὕδατος.

Ἡ πόλις ἔχει κνηματογράφους, θέατρον καὶ διάφορα κέντρα διασκεδάσεως. Ἐν αὐτῇ ἐκδίδονται αἱ ἡμερησίδες «Θάσρος», «Σημαία», καὶ «Μεσσηνία».

Ἐκκλησία. Ἱερὰ Μητρόπολις Μεσσηνίας Μητροπολίτης ὁ Σεβ. κ. Πολ. Ἀντρούνης.

Ναοί. Ἁγ. Ἀποστόλου, Ὑπαπαντῆς, Ἁγ. Νικολάου, Ἁγ. Ἰωάννου, Ἁγ. Γεωργίου, Ἁγ. Δημητρίου, Ἀναλήψεως καὶ Ταξιαρχῶν.

Ἄρχαι τῆς πόλεως. Νομαρχία, Νομομηχανικός, Νομιάτρος, Νομοκτηνιάτρος.

Δημοτικὴ Ἄρχή. Δήμαρχος Β. Κροντήρης. Δημ. Στιμβούλιον.

Δικαστικά ὑπηρεσία. Πρωτοδικεῖον, Εἰσαγγελία πρωτοδικῶν, Εἰρηνοδικεῖον, Πταισματοδικεῖον, ὁποίηκοφυλακεῖον, Φυλακαί.

Δημόσια ἀσφάλεια. Διοίκησις Χωροφυλακῆς Μεσσηνίας, Ὑποδ. Χωρῆς Καλαμῶν, Ἀστυνομικὰ τμήματα δύο.

Δημόσιαι Ὑπηρεσίαι. Ταχυδρομεῖον, Τηλεφωνεῖον, Τηλεγραφεῖον, Διεύθυνσις Τ.Τ.Τ, Ἐπιθεώρησις Τ.Τ.Τ, Λιμεναρχεῖον

Στρατιωτικαὶ ἀρχαί. Θον Πεζικὸν Σύνταγμα, Στρατολογικὸν Γραφεῖον.

Οἰκονομικαὶ Ὑπηρεσίαι. Τελωνεῖον, Οἰκονομικὴ Ἐφορὰ, Ταμεῖον, Καλυεροστάσιον, Παράρτ. Χημείου τοῦ Κράτους.

Δασικαὶ Ὑπηρεσίαι. Δασορχεῖον,

Ἐκπαίδευσις. Α' καὶ Β' Γυμνάσιον, Πρακτικὸν Λύκειον, Ἐμπορικὴ Σχολή, Δημοτικὰ σχολεῖα θ. Ἴδιωτικὴ Ἐμπορικὴ Σχολή, Ἐπιθεωρητὴς μέσης ἐκπαίδευσως Γ' ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας, ἐπιθεωρητὴς κατωτέρας ἐκπαίδευσως.

Φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα. Ἀλεξάνδρακειον νοσοκομεῖον, Ἄστυλον Πτωχῶν, Ἐθνικὸν Ὀρφανοτροφεῖον ἀρρένων.

Αὐτόνομοι Ὀργανισμοί. Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον, Ἐπαγγελματικόν, Γεωργικόν.

Προξενεῖα. Βελγίου, Γαλλίας, Ἰταλίας, Κάτω Χωρῶν, Νορβηγίας καὶ Σουηδίας.

Σύλλογοι—Σωματεῖα. Ἀθλητικὴ Ἐνωσις Κων)πόλεως, Ἀθλητικὸς Σύλλογος «Ἀπόλλων» Ἐθνικὸς Ποδοσφαιρικὸς Σύλλογος, Ἐμπορικὸς, Κυριῶν καὶ διαφόρων ἐπαγγελματιῶν καὶ συντεχνιῶν.

Χαρτοπωλεῖον - Βιβλιοπωλεῖον

Τυπογραφεῖον - Βιβλιοδετεῖον

ΛΕΩΝΙΔΑ Π. ΜΑΚΡΗ

Καλᾶμαι (Ὀδὸς
Ἀριστομένους)